

kilometr przebiegu, określonych przez radę powiatu na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy.

§ 6. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej radnemu przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli radny odbywa podróż służbową pojazdem samochodowym (służbowym lub prywatnym).

§ 7. 1. Za nocleg przysługuje radnemu zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Radnemu, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku z kwatery prywatnej lub z hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów i ryczałt za nocleg nie przysługuje: za noc, w czasie której rady korzystał z wagonu sypialnego lub kuszetki, albo w przypadku wykonywania zadania w miejscowości, w której radny zamieszkuje.

§ 8. Do sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowej radnych poza granicami kraju stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 3 lipca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 89, poz. 568 i z 1999 r. Nr 105, poz. 1204).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

800

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 31 lipca 2000 r.

w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych gminy.

Na podstawie art. 25 ust. 10 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686, Nr 113, poz. 734 i Nr 123, poz. 775, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014 i Nr 162, poz. 1126 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306, Nr 48, poz. 552 i Nr 62, poz. 718) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podróżą służbową jest wykonywanie przez radnego zadania mającego bezpośredni związek z wykonywaniem mandatu, określonego przez przewodniczącego rady gminy, poza miejscowością, w której znajduje się siedziba rady.

§ 2. 1. Termin i miejsce wykonywania zadania oraz miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej określa przewodniczący rady gminy w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Czynności, o której mowa w ust. 1, w stosunku do przewodniczącego rady dokonuje wiceprzewodniczący wskazany przez radę.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej przysługują:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdów z miejscowości określonej przez przewodniczącego rady gminy w poleceniu wyjazdu służbowego do miejsca stanowiącego cel podróży i z powrotem,

- b) noclegów,
- c) dojazdów środkami komunikacji miejscowej,
- d) innych udokumentowanych wydatków.

§ 4. 1. Dieta stanowiąca ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia w czasie podróży służbowej wynosi 1% nieprzekraczalnej wysokości diety przysługującej radnemu z tytułu wykonywania mandatu, o której mowa w art. 25 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

2. Należność z tytułu diety przysługuje radnemu za czas od rozpoczęcia podróży służbowej do powrotu po wykonaniu zadania.

3. Przy obliczaniu diety stosuje się następujące zasady:

- 1) jeżeli podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) jeżeli podróż służbowa trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,

b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

4. Dieta nie przysługuje za czas wykonywania zadania w miejscowości, w której radny zamieszkuje, albo gdy radnemu zapewniono bezpłatne całonocne wyżywienie.

§ 5. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej określa przewodniczący rady gminy w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem przysługującej radnemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

3. Na wniosek radnego przewodniczący rady gminy może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej pojazdem samochodowym nie będącym własnością gminy. W takim przypadku radnemu przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych przez radę gminy na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy.

§ 6. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej radnemu przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli radny odbywa podróż służbową pojazdem samochodowym (służbowym lub prywatnym).

§ 7. 1. Za nocleg przysługuje radnemu zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Radnemu, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku z kwatery prywatnej lub z hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ i 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów i ryczałt za nocleg nie przysługuje: za noc, w czasie której radny korzystał z wagonu sypialnego lub kuszetki, albo w przypadku wykonywania zadania w miejscowości, w której radny zamieszkuje.

§ 8. Do sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowej radnych poza granicami kraju stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 3 lipca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 89, poz. 568 i z 1999 r. Nr 105, poz. 1204).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

801

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 28 lipca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej.

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182, z 1960 r. Nr 29, poz. 163, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1997 r. Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 21 stycznia 1965 r. w sprawie rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 8, poz. 48 i z 1990 r. Nr 48, poz. 286) w § 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Za rejestrację statków, o których mowa w § 5 ust. 1, pobiera się opłaty w następującej wysokości:

1) od statków z własnym napędem mechanicznym o powierzchni do 20 m² — 80 zł,

2) od statków z własnym napędem mechanicznym o powierzchni ponad 20 m² — 400 zł,

3) od statków bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni do 20 m² — 40 zł,

4) od statków bez własnego napędu mechanicznego o powierzchni ponad 20 m² — 80 zł.

2. Za dokonanie wpisu zmiany danych wpisanych do rejestru opłata wynosi 15 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *J. Widzyk*